SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 199. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 20, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го ЖОВТНЯ, 1994. Ч. 199. РІК CI

Л. КРАВЧУКА ЗАТВЕРДЖЕНО ДЕПУТАТОМ УКРАЇНИ

ВІДНОВЛЕНО КПСС-КПУ

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 18-го жовтня, на ранньому засіданні, сесія Верхов-ної Ради України розглянула питання про визнання уповноважень народного депутата України, обраного від Теребовлянської виборчої округи ч. 364, колишнього Президента України Леоніда Кравчука.

Як і минулого тижня, перед будинком Верховної Ради депутатів проходило пікетування з одного боку комуністи під червоними прапорами вимагали відновлення КПСС-КПУ, з другого — націоналісти під синьо-жовтими прапорами скандували „Геть комуну з України". Будинок Верховної Ради був оточений великою кількістю міліціянтів та військ особливого призначення, з метою не допустити до конфлікту між пікетуючими.

Питання про визнання уповноважень депутата Верховної Ради Л. Кравчука пропонувалося внести до порядку денного і розгляду на сесії ще 12-го жовтня, але комуністи та соціялісти тоді заявили, що це питання не підготоване до розгляду і воно було відкладене до 18-го жовтня, коли мандантна комісія вивчить усі документи, у яких колишньому Президентові України приписувано слова, що він іде до парляменту, щоб „підірвати його зсередини". За ці слова і вхопилася фракція комуністів, вимагаючи не визнавати уповноважень депутата, який, мовляв, наперед проголосив, що має займатися підривною діяльністю. Л. Кравчука звинувачували у розвалі економіки, розкраданні державного майна тощо, але всі звинувачення не були нічим підтверджені.

Л. Кравчук під час зустрічі з журналістами17-го жовтня висловив думку, що „дехто з депутатів хоче, щоб у парлямент приймали, як у партію" і коли так буде далі, то з парляменту почнуть викидати за ідейні погляди. Л. Кравчук не має наміру сперечатися ні з комуністами, ні з соціялістами, чи демократами, бо „часу на з'ясовання кольорів немає". Він сказав, що не з'явиться у парляменті аж до затвердження його уповноважень.

Прихильники Л. Кравчука з націонал-демократичних фракцій констатували, що представники фракції комуністів ведуть себе некоректно, чим ще раз засвідчили, що комунізм — не ідеологія, а діягноза.

Член Центральної виборчої комісії Анатолій Пінчук повідомив, що під час виборів у Теребовлянському районі не було істотних порушень, а ті незначні відхилення від процедури голосування, які розглянено на засіданні Центральної виборчої комісії не вплинули на кінцевий результат. На думку Пінчука, Верховна Рада мала беззастережно підтвердити уповноваження депутата Л. Кравчука ще минулого тижня. Те, що відбувається в парляменті, Пінчук назвав „зведенням політичних рахунків", що, на його думку, не дає українському парляментові авторитету.

Під час голосування більшість присутніх проголосувала за підтвердження уповноважень Л. Кравчука, але й після цього депутати від фракції комуністів продовжували виступати з критикою діяльности колишнього Президента. Нарешті О. Мороз припинив ці дискусії й оголосив, що сесія переходить до розгляду питання про скасування заборони діяльности КПСС-КПУ.

Після гострих дискусій депутати проголосували 216 голосами за скасування заборони на діяльність КПСС-КПУ.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ ВИКОНУЄ ПЛЯНИ ПРЕЗИДЕНТА

Київ (Р. Р.). — Тут 15-го жовтня, Пресова служба Президента України повідомила, що на сасіданні Кабінету Міністрів, яке відбулося з участю Президента Леоніда Кучми, мова йшла про суворе дотримання курсу, визначеного у президентській доповіді на сесії Верховної Ради України.

На нарадах стверджено, що відбудуться кадрові переміщення, зміни спрямовані на зміцнення Уряду та підвищення ефективности його діяльности.

Гострій критиці піддано зрив розрахунків за туркменський газ, що підриває авторитет України та ускладнює економічну ситуацію. Керівники відомств, які працюють незадовільно, будуть звільнені зі своїх постів. Незадовільно оцінено працю урядової комісії щодо вивчення проблем вугільної промисловости. Шахтарські проблеми накопичуються. У вугільній галузі панує безладдя. Президент поставив вимогу покласти край безвідповідальності.

Віцепрем'єр-міністер Валерій Самоплавський склав свою резиґнацію зі становища і повернення на пост міністра лісового господарства. Його крок Президент Кучма назвав мужнім і додав, що „кожний має відчувати відповідальність за стан справ у своїй галузі". Президент також підтвердив свій намір тісно співпрацювати з Кабінетом Міністрів, підкресливши, що провали програми макроекономічної стабілізації можуть становити загрозу для державности України.

В. Самопольський запропонував ввести пост віцепрем'єр-міністра, яку має зайняти фахівець з реформування економіки. Цю пропозицію підтримав Президент Л. Кучма. Раніше, проти введення посту протестував прем'єр-міністер України Віталій Масол.

Затримано запідозрених у вбивстві

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 18-го жовтня, газета „Київські відомості" надрукувала повідомлення, що запідозрених у вбивстві поліціянта і його родини у Криму, затримано. Напад на будинок майора міліції Василя Кулиняка здійснено 10-го жовтня, вбито дружину і двох синів. Живим залишився лише п'ятирічний хлопчик.

Чотири дні пізніше у Симферополі затримано двох запідозрілих у цьому злочині. Обидва — раніше суджені. Один з них колись мешкав у селі Вільне, де вчинено злочин. У них знайдено вкрадені з помешкання речі і багато наркотиків. За попередньою версією, злочинці помстилися майорові за те, що він знищив велику ділянку, засіяну наркотичною сировиною.

Український Музей отримав дотацію

Ню Йорк. — Український Музей має вже своє місце серед музеїв метрополії світу і є добре відомий в американських музейних колах. Найкращим доказом того є дотація, яку УМ отримав саме тепер в сумі 55,572 дол. на свою біжучу працю від Інституту для служби музеям (IMS) на час від жовтня 1994 року до вересня 1996 року. IMS — це федеральна аґенція, яка своїми грошовими дотаціями підтримує працю музеїв в ЗСА, зокрема тих, які дотримуються найвищих стандартів музейництва в усіх ділянках своєї праці.

В 1993 році аґенція отримала 1,159 аплікацій на дотації від різних музеїв у ЗСА, а з цього числа лише 300 таку дотацію дістали. В цю групу нагороджених входять музеї різнородної тематики — мистецтва, історії, зоології, технології, архітектури, музеї для дітей і для збереження чужоземних культур. Отож компетиція є велика, а вимоги високі, із запитниками, що вимагають широких та точних відповідей.

Крім цієї високої дотації, УМ отримав також 8,000 дол. від Нюйоркської ради мистецтв на біжучу працю і 4,200 дол. від цієї самої організації на покриття коштів зв'язаних з освітніми програмами, які відбуваються в УМ осінню та весною кожного року. Саме тепер почався курс вишивкарства, а відтак відбудуться курси роблення ґерданів, прикрас на ялинку та традиційного різдв'яного печива. За інформаціями про ці курси слід телефонувати на число УМ (212) 228-0110.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

Кергонксон, Н.Й. — Тут у неділю, 30-го жовтня, о год. 12-ій полудня в залі церкви св. Трійці відбудеться святочна академія, якою громада Кергонксону вшановує пам'ять Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького в 50-річчя смерти. У програмі доповідь о. каноніка Е.Шараневича — „Митрополит Андрей Шептицький і його дії в часі Другої світової війни", рецитації Е.Рубчак і З. Бундзяк та виступ хору „Золотий гомін".

Відбудеться концерт першунів

Ню Йорк (О. К.). — Першунами міжнародної компетиції музик, що відбувається кожного року, стали, як ми вже раніше повідомляли, на 1994 рік український піяніст Володимир Винницький і вірменин Ваграм Сараджян, віольончеліст.

Саме першенство у тому конкурсі, крім слави, дає рідкісну нагоду концертувати у Карнеґі Голл в Ню Йорку.

Піяніст і частий гість в нашій редакції В. Винницький інформує про підготову цього концерту та свою працю із В. Сараджяном.

Як відомо, великий концерт в Карнеґі Голл запльнований на неділю по полудні, 13-го листопада, год. 3-тя, і В. Винницький надіється, що українська публіка не омине такої нагоди та підтримає відомого добре в громаді Ню Йорку піяніста.

Довідуємося також від нашого гостя, що ці два мистці концертують вже понад рік разом з великим успіхом та створили вони, хоча обидва знамениті солісти, цікаве і виїмкове дуо. Саме на концерті в Карнеґі Голл вони покажуть це мистецтво у світовій прем'єрі окремо для них написаного композитором Мирославом Скориком твору п. з. „Арія і скерцо". Виконанню цієї прем'єри буде прислухуватися сам композитор.

Гру цих двох віртуозів мали ми вже нагоду почути літом на концерті у славній „гражді" в Гантері, в рамках музичного сезону Центру Української Культури. Концерт дістав, як і попередні у виконанні того дуо, дуже добру рецензію К. Монтгомері .

Не менш корисні рецензії на концерти обидвох першунів були в щоденнику „Ню Йорк Таймс", у газетах Польщі та Італії.

В. Сараджян був, як відомо, довгі роки в московській консерваторії учнем та „протеже" світової слави челіста і диригента Мстіслава Ростроповіча, що саме недавно повернувся до Росії. В. Сараджян здобув золоту медалю на міжнародному фестивалі в Софії,. а відтак у Празі та після того концертував із відомими оркестрами по цілому світі. Останньо він здобув перше місце в міжнародному фестивалі ім. Качатуріяна у 1990 році.

В. Винницький є також випускником московської консерваторії, який відтак навчав у Музичній консерваторії в Києві. У 1983 році він здобув першу нагороду на конкурсі в Парижі ім. Марґеріти Лонґ-Жака Тібо у 1983 році. Концертував по цілому світі, а від часу перебування в ЗСА дав самостійні концерти в Ню Йорку, Чикаго, Вашінґтоні, Бостоні і Філядельфії.

Концерт цих двох солістів із особистою славою, що тепер виступить як дуо і здобувають нагороди, відбудеться у великій залі Карнеґі Голл. Треба надіятися, що українська та вірменська пу-

В. Сараджян і В. Винницький.

(Закінчення на стор. 3)

Помер д-р О. Кудрик

Блумінґтон, Інд. — Тут у вівторок, 18-го жовтня, на 82-му році життя помер д-р Олег Кудрик.

Народився О. Кудрик у Рогатині Станиславівської (тепер Івано-Франківська) области в родині пароха, декана та директора Малої духовної семінарії в Рогатині о. Теодосія та Ольги Кудриків.

Св. п. д-р О. Кудрик

Д-р О. Кудрик студіював музику, право, економічні й політичні науки у Львові, Відні і Мюнхені, а у ЗСА у Мишигенському університеті в Анн Арбор — інформатику й бібліотекарство. Він — маґістер права, маґістер економічних наук, маґістер бібліотечних наук та доктор політичних наук.

З переїздом до ЗСА зразу ж включився у громадське життя: у Піттсбурзі, Па., організував Т-во „Самопоміч" і був його першим головою, у Дітройті, Миш., включився в організацію і розбудову Кредитової Спілки „Самопоміч", виконував обов'язки члена дирекції і заступника касира, був членом Управи Літературно-Мистецького Клюбу і членом Управи українського відділу американської Демократичної партії. В університеті Індіяна в Блумінґтоні, куди його запросили в 1960-их роках, був членом бібліотечного факультету, головою департаменту бібліотечних замовлень, асистентом декана та бібліотекаря для спеціяльних доручень та викладачем у школі інформатики й бібліотекарства.

Д-р О. Кудрик був членом українських і американських наукових та професійних товариств: УВАН, НТШ, Фундації ім. Ольжича, Американської економічної асоціяції, Американської бібліотечної асоціяції, Американської асоціяції політичних і суспільних наук, Американської асоціяції університетських професорів. Він був головою Центрального Комітету „Рогатинщина", членом редколеґії першого і головним редактором другого тому збірника „Рогатинська Земля", який незабаром побачить світ.

Д-р О. Кудрик займався дослідженням і розшуками стародавніх пам'яток культури й історичних епізодів рідного Рогатина, він — автор численних статтей про Рогатин і Рогатинщину.

Помер Є. Борис

Св. п. Є. Борис

Торонто. — Тут помер в неділю, 16-го жовтня на 91-му році життя Євген Борис, один із найбільших меценатів, „Енциклопедії Українознавства", як також інших культурних цілей української громади .

Є. Борис був довгі роки власником підприємства „Демпстер Бред" — в Торонто, головою Товариства Професіоналістів і Підприємців, членом видавництва „Вільне Слово" та інших українських установ. Особливою його опікою тішилося Наукове Товариство ім. Шевченка, якого він був членом-добродієм і меценатом, як також Український Пласт, в якому він був почесним членом та добродієм, що помітно причинився до купівлі Пластового Дому і Пластової Січі.

В травні цього року родина та найближчі приятелі відзначали в Торонто 90-річчя завжди активного хоч скромного Є. Бориса. В часі того виїмкового свята він отримав золоту медалю і грамоту від Головної управи Братства Дивізійників за громадські заслуги, стійкість, патріотизм і будову тривалих вартостей.

Останнього року за стараням св. п. Є. Бориса і його коштами вийшла у Львові перша частина „Енциклопедії Українознавства" накладом 50,000 примірників.

Покійний залишив дружину, активну пластунку Галю, двоє дітей Юрія і Оксану та шестеро внуків, як також дальшу родину в Канаді, ЗСА Польщі та Україні.

В АМЕРИЦІ

НА СТОРІНКАХ американських щоденників появилася цікава вістка про поновну появу Ненсі Керріґан, відомої американської фіґурної ковзунки, яка в минулих Олімпійських Іґрах у Ліллеґаммері здобула для ЗСА срібну медалю. Після її не надто спортової поведінки перед врученням олімпійських медалів та виїзду до дому перед закриттям Н. Керріґан ніби кудись зникла. Одначе у понеділок, 17-го жовтня, Н. Керріґан появилася в товаристві таких мистців ковзарства як Крісті Ямаґучі та Оксани Баюл на пресовій конференції телевізійної мережі Сі-Бі-Ес. Їхня поява мала за мету пропаґувати цікаву імпрезу під назвою „Льодові війни: ЗСА проти світу", що відбудеться в середу, 9-го листопада, в Юніондейл на, Лонґ Айленді та в суботу, 12-го листопада, в Провіденс Р. Ай. Участь від ЗСА братимуть: Н. Керріґан, К. Ямаґучі, Браєн Бойтано та Пол Вайлі, а представниками світової дружини будуть: Оксана Баюл, Віктор Петренко, Курт Бравнінґ і Катеріна Вітт.

ПІСЛЯ ДОВГИХ розслідувань всякого рода скандалів у нюйоркському департаменті міської поліції, звинувачень, звільнень і арештів окремо зформованою комісією, яка свої рекомендації передала керівництвам Міської управи та відділу поліції. Комісія рекомендувала цілковиту переорганізацію, яка матиме за мету підвищити стандарт новобранців, як і випускників Поліційної академії та щомісячне звітування про виконання обов'язків кожного поліціянта. Ціллю згаданих рекомендацій є децентралізація, кращий вишкіл і загальне поліпшення керівництва відділу поліції.

У ВИБОРАХ В НІМЕЧЧИНІ ПЕРЕМОГЛА УРЯДОВА КОАЛІЦІЯ

Бонн. — В парляментарних виборах в Німеччині перемогла урядова коаліція — Християнсько-демократичний союз і Вільна демократична партія. Вони матимуть у парляменті на вісім або десять місць більше, ніж їхні противники, соціял-демократи. Відразу після того, як стали відомими висліди виборів, канцлер Німеччини Гельмут Коль сказав, що вони засвідчили стабільність демократичної системи в країні. „Результати голосування на дають підстав говорити ні про руйнацію великих народних партій, ні про втомлення німців політикою",— підкреслив Г. Коль.

Генеральний секретар Вільної демократичної партії Вернер Гоєр повідомив, що в найближчі дні відбудеться зустріч провідників коаліційних партій, на якій вони обговорять способи зформування нового уряду.

Лідер соціял-демократів Рудольф Шарпінґ, визнавши поразку своїх кандидатів, запевнив, що опозиція матиме достатній вплив у нижній палаті парляменту і „забезпечить тяжке життя новому урядові". Р. Шарпін пояснив неуспіх своєї партії тим, що вона відмовилася від альянсу з комуністами східніх німецьких земель.

Спостерігачі звертають увагу на добрі висліди у виборах партії зелених, яка дістала сім відсотків голосів і зформує парляментарну фракцію.

Колишні комуністи, які називають себе Партією демократичного соціялізму, дістали тільки чотири відсотки голосів, але оскільки в цілому на східніх землях їх підтримали 20 відсотків виборців, то „нові" комуністи, мабуть, також зформують парляментарну фракцію.

ХАРКІВ. — Тут відбулася презентація книги „Дороговказ в майбутнє" Богдана Гаврилишина. У книзі автор розкрив своє бачення розвитку людського суспільства. Коментуючи промову Президента України, Б. Гаврилишин сказав, що, після виступу Л. Кучми в парляменті, відбудеться радикальний поворот у ставленні до України розвинутих держав світу. За його словами, президентській програмі трохи бракує механізмів її здійснення, але відчувається, що суспільство починає рухатися. І якщо Верховна Рада не загальмує цей процес, то для України відкриється дійсно надійна перспектива.

У СВІТІ

В КІНЦІ МИНУЛОГО тижня збройні групи протестантів Північної Ірляндії проголосили про „загальне і остаточне припинення вогню". Представники протестантських бойовиків водночас підкреслили, що це рішення „цілком залежатиме від того, чи буде Ірляндська республіканська армія й надалі дотримуватися своєї водмови від насилля".Цей крок протестантських ультра прем'єр-міністер Великобританії Джан Мейджор назвав „важливим поступом". Як відомо, два місяці тому від застосування зброї у конфлікті відмовилася католицька Ірландська республіканська армія. Збройне протистояння продовжувалося 25 років. За цей час протестантські терористи здійснили 90 кривавих акцій, під час яких загинуло 3.170 осіб.

КОМЕНТУЮЧИ ФІНАНСОВУ кризу в Росії, паризька газета „Ліберасіон" пише, що мала місце „спроба фінансового путчу", організованого „групою впливових комерційних банків, тісно зв'язаних з екстремістською опозицією". Газета повідомляє, що в Москві розпочала працю спеціяльна комісія, яка вивчає всі обставини цієї справи. Тим часом митрополит Санкт-Петербурзький і Ладозький Йоанн звинуватив у фінансовій кризі жидів. Він заявив, не приводячи при цьому ніяких доказів, що раптове знецінення рубля „є частиною сіоністської змови, спрямованої на встановлення світового панування".

У СЛУЖБІ БЕЗПЕКИ Азербайджану почалася тотальна „чистка" у зв'язку з тим, що понад 100 високих чиновників виявилися причетними до недавньої спроби державного перевороту. Його організатором був колишній прем'єр-міністер країни Сурет Гуссейнов, той самий, який минулого року на чолі сильної партизанської армії оточив Баку, столицю республіки, змусив зрезиґнувати законно обраного президента Абульфаза Ельчибея і привів до влади колишнього лідера комуністів та члена Політбюра ЦК Комуністичної партії СССР Гейдара Алієва. А тепер президент Г. Алієв ледве не став наступною жертвою бунтівного екс-прем'єра. У своїй заяві з цього приводу Г. Алієв стверджує, що С. Гуссейнов і його прихильники мали намір унеможливити ратифікацію в азербайджанському парляменті дорогої концесії, вартістю 9 біл. дол., на розроблення нового нафтового родовища в Каспійському морі силами дев'яти закордонних компаній.

НА ПРЕСОВІЙ конференції у Мінську заступник командуючого білоруськими прикордонними військами генерал Ніколай Астахов сказав, що республіка стала переправою для нелеґалів зі Сходу на Захід. Особливих клопотів завдають іракські курди, які мають великий досвід партизанських дій. Проблема вже вийшла за межі компетенції прикордонників, оскільки число нелеґальних іміґрантів у Білорусі вже перевищує 200,000 осіб. Велика частина з них займається контрабандою наркотиків і зброї. Крім того, нелеґали розповсюджують різні хвороби, особливо венеричні.

НОБЕЛІВСЬКОЇ НАГОРОДИ в ділянці літератури за 1994 рік вдостоєний японський письменник Кензабуро Ое, автор перекладених на багато мов світу романів „Особистий досвід", „Огорнули мене води до душі моєї" та інших. За останні півстоліття К. Ое став другим японським лавреатом нагороди Нобеля. В 1968 році її признано всесвітньовідомому прозаїкові Яшунарі Кавабаті.

ДЕРЖАВНА ДУМА Російської Федерації запросила письменника і колишнього дисидента Алєксандра Солженіцина виступити на засіданні Думи 28-го жовтня. Він прийняв цю пропозицію. У своєму останньому телевізійному виступі А. Солженіцин висловив своє обурення тим фактом, що більшість скарг російських громадян чиновники, в тому числі і в Державній думі, розглядають формально, а чимало людських листів потрапляють у руки тих діячів, на яких люди скаржаться.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00 на півроку $32.00 на 3 місяці $17.00
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Терор в Ізраїлі

У минулому тижні сталася в Ізраїлі подія, яка не тільки поставила під знак запиту замирення Ізраїля з його арабськими сусідами, але й загрозила новим хаосом на Близькому Сході. Палестинські араби схопили одного молодого ізраїльського вояка і загрозили, що вб'ють його, якщо Ізраїль не звільнить 200 ув'язнених палестинців, арештованих головно за виконування актів терору. Прем'єр Ізраїля, колишній генерал Іцак Рабін, рішуче відкинув ту вимогу, бо, мовляв, уряд не може коритися анонімним терористам, та зробив відповідальним за життя того вояка, 19-літнього Нашона Ваксмана голову ПВО Ясіра Арафата. Але виявилося, що Арафат тут безсильний, бо винуватою у схопленні Н. Ваксмана була терористична організація Гамас, яка не слухає Арафата та пляново користується терором, щоби не допустити до замирення Ізраїля з арабським світом.

В минулу п'ятницю, 14-го жовтня, ізраїльська розвідка віднайшла домівку, в якій Гамас тримала названого вгорі вояка. Переведено збройний рейд на той будинок, у перестрілці між ізраїльськими вояками і терористами згинув один вояк, згинули три терористи, але знайшли у тій домівці також Н. Ваксмана мертвого. Загинулий Ваксман був родом з Бруклина в Ню Йорку, де приживає його родина, тому та історія знайшла голосний відгук в американських газетах та радіо-телевізійних програмах.

Кривавий терор відомий у всесвітній історії від античних часів у різних народів, він був, є і буде, як насильницька метода політичної боротьби та як вияв неконтрольованих людських пристрастей. Терором послуговуються жорстокі однопартійні режими, як нацистський та большевицький, послуговуються ними підпільні організації, як демонстрацією проти ворожого режиму. Жертвами большевицького терору впали Головний Отаман Симон Петлюра, який, як політичний емігрант проживав у Парижі, полковник Євген Коновалець, що його у Роттердамі розірвала бомба, скрита у коробці, і Степан Бандера, голова одного відламу Організації Українських Націоналістів. ОУН послуговувалася терором у добі перебування східньої Галичини під польською владою між двома світовими війнами, і найголоснішим таким актом терору було вбивство польського міністра внутрішніх справ Броніслава Пєрацького на вулиці Варшави, за що у „процесі Пєрацького" проти кількох причетних до того акту членів ОУН засуджено на різні кари, між ними двох на кару смерти, яку замінено на досмертне ув'язнення. На превеликий жаль, акти терору трагічно записалися в періоді братовбивчої боротьби в Галичині після розколу ОУН на два взаємно ворожі табори.

Довгий список убивств з політичних мотивів поданий в усіх американських довідниках. Вони відомі ще з 44 року перед народженням Христа, коли згинув римський полководець Юлій Цезар, бо його вбивники лякалися, щоб він не посягнув по диктатуру. Але терор рідко коли впливає на хід історичних подій. Так само той, вгорі описаний, минулотижневий акт терору в Ізраїлі не перекреслить історичної спроби замирення, поведену Ї. Рабіном і міністром закордонних справ Ізраїля Шімоном Перезом та головою ПВО Я. Арафатом. Акти терору можуть припізнити процес замирення на Близькому Сході, але не зліквідують його, бо обидві сторони — Ізраїль і арабський світ — надто втомлені півсторічною ворожнечею і мир є кращою розв'язкою, як перманентна війна. Екстремізм може накоїти багато турбот, може позначитися кривавими жертвами, але навіть найбільше відомий терор Французької революції, здавленої Наполеоном, став тільки кривавою картою в історії Франції.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Володимир Баранецький

КІЛЬКА ДУМОК ПРО ВИБОРИ '94

I

Під час останніх виборів в Америці широко лунало гасло „It's the economy, stupid!", під яким президент Билл Клінтон провадив і виграв вибори в 1992 році. Подібний клич лунав і в Україні під час цьогорічних виборів, але в українському перекладі: „Де є ковбаса?" і „Хто винен, що її немає?"

Подібно як в усіх країнах світу, економічна ситуація в Україні виказалась вирішальним фактором у розвитку політичних подій і це до великої міри зрозуміло і навіть оправдано.

Через три роки незалежности загальна продукція капіталових дібр, товарів та обслуг побутових потреб зменшилась на понад 50% від 1989 року, а з цим впав і життєвий рівень населення. В цьому, 1994 році ця продукція виказала дальший спад на понад 25%. Більшість великих індустріяльних заводів, які працювали для військових цілей, виказали стрімкий спад виробництва, а деякі зовсім закрито. Мало котре із цих підприємств зуміло переключитись на виріб побутових товарів і дібр, беручи до уваги брак „know how", фондів на нові модерні машини, сирівці та вишкіл працівників. Також багато заводів, і взагалі господарська активність сповільнились із-за браку енергоносіїв, нафти та лісотоварів, які імпортовано з Росії і які ця остання вживала і дальше вживає як економічну зброю для осягнення своїх новоімперських цілей.

У висліді почало зростати безробіття до розмірів нечувано великих в країнах колишнього Союзу. Щоб запобігти назріваючий протест населення, Уряд випускав щораз нові емісії купоно-карбованців, якими підтримувались при житті бездільні заводи і забезпечувалось безробітних і пенсіонерів мінімальними платнями. Тиск зорганізованих профспілок, вуглекопів, кримчан, ветеранів та інших груп додавали імпульсу до нових емісій. Становище Національного Банку, на жаль, не чітко визначене як незалежного, чи хочби автономного, речника монетарної політики, контролі банкової сітки та одного із ключевих партнерів Уряду у фіскальних справах. Національний Банк інертно виконував бажання Верховної Ради та Уряду, які все зводились до нових випусків купонів та врешті привели до прямо безконтрольної інфляції, яка знівечила усі ощадності громадян. Завелись спіральні перегони цін і платень і Уряд вже міг тільки дещо сповільнити скорий ріст інфляції, стримуючи платні працівникам усіх державних інституцій і підприємств. З початком цього року більшість працівників не отримували платень чотири чи п'ять місяців.

Все це, вище наведене, та брак нової, модерної конституції, яка розподіляла б владу поміж законодавчою і виконавчою вітками, створили вакуум та політичний і економічний хаос, в якому буйно розвивались хабарництво, злочинство і безправ'я.

Живучи в таких обставинах, не дивно, що пересічний громадянин забуває, що по розпаді Союзу Україна ввійшла на шлях незалежности зрабована з усіх метеріяльних засобів, залишилась без державних інституцій, атрибутів і досвідчених кадрів. Це в противенстві до своїх сусідів, Польщі, Мадярщини, Чехії чи навіть балтійських країн, де пам'ять про незалежний державний устрій ще збереглася від 1939 року. Не дивно, отже, що останні вибори на всіх рівнях вийшли так нефортунно, як це виказалось, з виїмком західніх областей, де висока національна свідомість та тривога за самостійність перемогли злидні, спричинені недоладами молодої держави. За Л. Кучму, чи радше проти пануючого Уряду Л. Кравчука, голосували тому не тільки росіяни і комуністи, як загально говориться, але також багато „самостійників", які були невдоволені своїм економічним становищем.

Цей короткий нарис останніх подій в Україні зумисне почався від опису економічної ситуації, бо, як згадано на початку, економіка і політика є тісно пов'язані, але в часах миру саме економічні фактори домінують. Це зокрема відноситься до такої великої країни, багатої в природні ресурси, як Україна, з її високорозвинутою індустрією, технологією і, що найважливіше, високоосвіченим, миролюбним народом, який надіється на належне йому краще життя.

Сьогодні, з перспективи часу, можна оцінити, як багато прогноз, що появлялись перед виборами, виказались поверховними і помилковими. Тепер читається багато вияснень, чому попередні прогнози не сповнились. В розчаруванні вислідами виборів приписується вину кому тільки попаде. Дісталось також нашим націонал-демократам.

Лідери націонал-демократичних партій, без сумніву, заслужили на щедру дозу критики за свою розпорошеність в 40 мініпартіях, сварливість, заїдливу партійність, амбіції провідників і т.д.

(Закінчення буде)

Юрій Шевельов

ДОБРІ І НЕ ТАКІ ВЖЕ ДОБРІ НОВИНИ З ХАРКОВА

II

Заслужена й багата на книжки найбільша харківська Бібліотека ім. Короленка, одна з найважливіших на Україні, не спроможна купувати закордонні видання за валюту. Заходами ДХ їй переслано комплект англомовної Енциклопедії українознавства, що коштує не одну сотню долярів. Харківський літературний музей, що його відвідують дорослі і тисячі школярів, показав не одну виставку і збагатив свої збірки при співдопомозі ДХ.

Харківський мистецький музей на чолі з енергійною директоркою Валентиною Мизгіною спромігся на комп'ютер при частковій допомозі ДХ. Музеєві пощастило збагатити свою і так дуже цінну збірку українського мистецтва приватною колекцією Давидова, яка недавно стала об'єктом спеціяльної виставки в Музеї (фінансовано урядом). Тепер Музеєві переслано грошову допомогу від ДХ для виставки Івана Падалки, одного з провідних бойчукістів. Більшість його праць і він сам були знищені радянським режимом, чудом збереглася мала частка. Виставка провідного, тепер призабутого маляра і графіка, біографічно зв'язаного з Харковом, плянована на листопад, вперше покаже те, що збереглося, важливі крихти національної мистецької спадщини.

З руїн здвигаються і українські церкви. Першою відродилася — чи краще сказати — почала відроджуватися Івано-Богословська церква на околиці міста Панасівці. Були там недавно тільки бездахі стіни, без прикрас, без нічого. У відбудову вкладено величезну працю священика і мирян. Допомогли тут знову ДХ, хоч на повну відбудову церкви вони не могли спромогтися.

Уже цього року українській церкві вдалося перебрати другу, центральнішу Дмитрівську церкву. І там справи не прості, і там доводиться починати майже з порожнього місця. Стіни й дах, щоправда, є, але все церковне в цій будівлі знищено — зруйновано дзвіницю, збито всі риси церковности в архітектурі, усе перетворено на чотири стіни для складів і торговельних фірм. Справжня церква, власне, ще в майбутньому, але мінімум ікон повішено, як і хрест над входом. Богослужби вже відбуваються, бідніші назовні, мабуть, ніж у первісних християнських катакомбах у часи переслідування християн. Є багато доброї волі й самопосвяти, мало не героїчних зусиль. Але стороння допомога була б тут аж яка потрібна! Субсидія ДХ надійшла й тут, але неспівмірна вона з потребами.

Відбудовують церкву і в приміському селі Цвіркунах. І тут ДХ прийшли з малою допомогою. І тут треба було б куди більшої.

Повернуся знову від справ церковних, де починати доводиться майже з порожнього місця, до інших, де все таки руїна не завжди була така ґрунтовна й суцільна. Згадаю наприкінці про два театри, яких матеріяльно підтримали ДХ.

Один з них своєрідний самою своєю природою. „Світложивопис" — так він зветься — грає без слів, — музикою й кульором. Твориться тут театр синкретично — зорово-слуховий, робиться це оригінально, культурно, із смаком. Вислід — музика барв і барвлення музики, не ілюстрація, а шукання суцільности враження. Тепер театр дістав нове приміщення (старе вкрай занепало), але потребує його упридатнити. І тут допомога від ДХ дуже придалася. Але всіх проблем не розв'язано.

Другий — при театрі ім. Шевченка, на так званій Малій сцені. Донедавна так і званій. Тепер його назва довша — „Мала сцена — Березіль". Цією новою назвою багато сказано, ще більше обіцяно. Пригадаймо — первісно театр „Березіль" до Харкова привіз Лесь Курбас. Було це 1925 року. Театр знищив посланець Сталіна Постишев 1933 року. Знищено найвище, світового рівня досягнення генія українського театру. Коли я був, рік тому, на Малій сцені, вона містилася високо і далеко в закапелках основного театру, наче якась незаконна дитина, вбоге приміщення, ніяких прикрас, та й сцени, власне кажучи, не було, просто велика кімната, поділена на дві частини, в одній сидять глядачі, а в другій грають актори. Але вже тоді я побачив там виставу, яку не забуду. Молодий, мені не відомий режисер поставив „Мину Мазайла" Миколи Куліша. Колись цю саму комедію в „Березолі" ставив сам Курбас. Я йшов тепер на нового „Мину" не надто охоче. Ет, думав я, буде недолуга копія старої Курбасової вистави.

(Закінчення буде)

Микола Вірний

Вітаймо степом очарованого

Не так давно прочитав повість Миколи Вінграновського „Северин Наливайко". Це, як на мій смак, не повість, а поетична симфонія вічної краси степу, степовиків, їхнього незламного духу, їхніх прагнень... І пригадалось. М. Вінграновський колись казав, що все мистецтво є поезія: „...По-моєму, все мистецтво є поезія. Музика — це поезія, архітектура — це поезія, кіно — це поезія, проза — це поезія". Він, за його словами, мав на увазі „справжні витвори мистецтва".

Повість „Северин Наливайко" — справжній витвір мистецтва! Твір високо оцінено фахівцями і прихильниками українського красного письменства. В мунулому, 1993 році, автор став лавреатом двох престижевих літературних нагород — д-рів Антоновичів з Вашінґтону і „Благовіст" комерційних організацій України, пов'язаних з християнською вірою.

Учень світової слави кіномистця Олександра Довженка знайшов заслужене місце серед духом великих мистців України.

Перебуваючи під враженнями мальовничих кадрів, захоплюючої дух краси, почув про заплянований приїзд до ЗСА М. Вінграновського з доповідями і показом фільму „Довженко — щоденник". Поет — режисер цього фільму. Крім того, М. Вінграновський не тільки поет і кінорежисер. Він також — кіноактор, сценарист, прозаїк. Пише для дорослих і дітей.

Він з покоління поетів, яких назвали шістдесятниками. Предтечею великої когорти талановитих поетів була Ліна Костенко. Кілька років пізніше після її появи, сміливим кроком увійшли в лави нових Іван Драч, Микола Вінграновський, Василь Симоненко, Борис Олійник, Віталій Коротич, Василь Стус та інші.

Микола Вінграновський народився 1936 року в м. Первомайське Миколаївської області. 1961 року закінчив Всесоюзний державний інститут кінематографії у Москві. Трудове життя, як кіноактор, сценарист і кінорежисер почав біля свого вчителя, видатного мистця О. Довженка.

Вчитель М. Вінграновського, як знаємо, був не тільки геніяльним кіномистцем, закоханим у свою професію, а й такою ж любов'ю любив свій народ, свою батьківщину з її „Дніпром широким" і „зачарованою Десною". Любив море, сади, садівництво, квіти... І умів передавати її не тільки кадрами на екрані, а й своїм учням. О. Довженко юнаком мріяв бути капітаном далекого плавання і такими стали деякі з його учнів, на чоло яких вийшов очікуваний в ЗСА гість, задивлений в п'ятий океан і дальші людьми незміряні й незвідані глибини й широти небесних світів.

„Усім, чого досяг у кіно, літературі, я в першу чергу зобов'язаний Довженкові, — сказав М. Вінграновський у розмові з кореспондентом газети „Літературна Україна", — На жаль, недовго був коло нього — лише рік. У 1956 році Довженка не стало. Але найближче я відчув Олександра Петровича, коли грав Івана Орлюка в „Повісті полум'яних літ". У щоденнику Довженко писав, що „Іван Орлюк — це я, Довженко". Так що певною мірою у цьому фільмі я зіграв і самого Довженка".

Появу М. Вінграновського серед поетів 1960-их років привітали найвибагливіші критики України й діяспори: Анатолій Макаров, Іван Дзюба, Іван Кошелівець, Юрій Лавріненко, Богдан Кравців та інші критики й літературознавці.

Можна не сумніватися, що багатьма творами М. Вінграновського, зокрема такими як „Северин Наливайко", захоплюватимуться з покоління з покоління українські батьки і діти!

Оксана Волчук

ОСЬ ТАКА ТО НАША УКРАЇНА...

III

Правда, може ми, що завжди гаряче реаґуємо на мовні елементи, забули, що і в Канаді є двомовність і що, врешті, така країна як Ізраїль існує вже близько п'ятдесяти років, а скільки там громадян послуговуються чи взагалі знають гебрейську мову. Хоч політично важко для нас проводити таку аналогію та, як ми переконалися пізніше, для пересічного українця східніх чи південних частин України російська мова — це просто засіб порозумівання, засвоєний ще від шкільної лавки, звичний, вигідний, що з патріотизмом — так як ми його розуміємо — часто не має нічого спільного. Брак української книжки, мішане подружжя і російська розмовна мова батьків — це й були звичайно оправдування наших ґідів по містах чи музеях, які не раз сльозами реаґували на наше святе обурення не тільки відносно російської мови, але теж їхньої інтерпретації нашого минулого чи деяких визначень, яких вони не пробують позбуватися. Наприклад, у Музеї історії Запоріжжя багато зібраних матеріялів і картин від перших поселень на Хортиці аж до заслання на Соловки гетьмана Кальнишевського, де за склом переховується Пересопницьке Євангеліє, на яке присягав Президент Кравчук, остання діорама, на якій зупиняється наша провідниця, — це „штурм 1943 року, під час вітчизняної війни, коли радянські війська перемогли фашистів".

Це не вперше чуємо про „фашистів" і „вітчизняну війну" і, як попередньо, наша реакція стримана, але й недвозначна: „Яка ж це для нас „вітчизняна війна"? „Чи знаєте, скільки жертв зазнав наш народ і що вона нам принесла?" „Яке взагалі її відношення до козацького музею?" Відповідь, як звичайно, збентежена, маломовна, неясна. Дискусії взагалі немає. Як ми довідались пізніше, музей цей зазнав в останньому часі ґрунтовної реконструкції експонатів і ця остання картина — це, мабуть, залишок, мементо, до якого все таки залишився своєрідний сантимент, а може це тільки сантимент до власної молодости, пов'язаної з тими подіями. Мабуть, треба буде чекати на нове покоління, неіндоктриноване, а вільнодумаюче, яке матиме доступ і змогу самому давати оцінку історії і вирішувати, за ким правда.

Наше нове довкілля теж не помагало. Одеса — космополітальне місто. На Приморському бульварі — групи різномовних туристів, як і в будь-якому европейському місті на Заході, прекрасний, другий після Відня, оперний театр, великі закордонні кораблі в порті, на яких, поруч власних, повівають і синьо-жовті прапорці. Так що ж — нам важко дістати українськомовного ґіда. У Краєзнавчому музеї всі пояснення всередині і навіть входові таблиці — російською мовою, такою ж є і розмовна мова на вулицях, у крамницях чи книгарнях, що переповнені російськими виданнями, такі ж і старі назви вулиць (цікаво, що тут по містах дуже часто вул. Шевченка, як на глум, переплітається з „бульваром" чи „проспектом" Леніна). Зміна, відай, в тому, що на базарній Дерибасівській вулиці — один біля одного станки-кіоски, де продаються овочеві соки, пиво, морозиво, книжки, а подальше в парку — мистецькі вироби і всякий крам. До речі, всюди по менших крамницях послуговуються ще рахівницями („чисельницями") з чорними галками і ми ніяк не могли збагнути, як ними орудувати, коли ціни в купонах доходять тисячів, а то й мільйонів. Покидаючи Одесу, все ж таки треба признати, що наша провідниця, росіянка, направду з щирим серцем старалася зробити нам приємність і влаштувала (хоч і не мусіла) для нас полуденок в елеґантному будинку над морем, де нещодавно перебував Президент Кравчук. При вході до парку вітали нас вином дівчатка в стилевій українській ноші, полуденок складався з трьох родів пиріжків, кожний з нас на прощання одержав у дарунку по пляшці шампанського.

Так почалася наша круїза. Та тут зразу виявилося деяке недомовлення.

Заряд корабля „Червона рута" долучив нас до своєї програми, яка досі була заплянована для чужинецьких туристів (з Австрії, Швайцарії) і по лінії їхніх „зацікавлень побутом". Всякі зміни, пов'язані з переїздами шлюзами чи транспортом в терен не завжди можливі і мусять бути пляновані заздалегідь.

Після першої екскурсії до „рибацького села", єдиною атракцією якої були столи, заставлені всякою їжею і доморобним вином, та продаж невибагливих сувенірів біля пристані, ми малощо не відмовилися від тури наступного дня на „дитячу виставку в Новій Каховці".

Як відомо, Нова Каховка — це штучний витвір совєтського будівництва, куди в 50-их роках переселено цілі родини з теренів, призначених під будову каховського гідровузла. Якою, однак, несподіванкою був для нас виступ балетної школи для дітей, імпрези на професійному рівні з цікавою хореографією від українського народного танку до різнонаціональних, включно із знаменитим зразком американського „раґтайму". Публіка, що складалася переважно з чужинецьких туристів, була захоплена. Найприємнішим було, однак, те, коли вся ця дітвора, все ще у своїх танцювальних костюмах, висипала після вистави перед будинком і, не торгуючи жадними сувенірами, роздавала, тільки якось несміло, карточки зі своїми адресами, прохаючи не забувати про них.

Довгі відстані перепливали ми ночами, щоб вранці бути вже на місці причалу. Відвідини Запоріжжя були наскрізь цікаві і різноманітні. Уявлення, що це задимлене місто фабрик, виявилося зовсім невірним. Дніпро розділяє індустріяльну частину від решти міста, яке було знищене на 80 відсотків в останній світовій війні і відбудувалося з модерним розмахом широких вулиць, висаджених деревами, нових будинків, парків тощо. Очевидно центральною точкою уваги все ще залишається найбільша в Україні Дніпровська гідроелектростанція.

Пройшовши довгу залю, в якій гудуть колосальні турбіни, виходимо на малий майданчик. Звідси — вражаючий вид на саму греблю, що потужними залізобетонними „арками" скувала півколом Дніпро, створюючи глибоке водоймище, з якого тільки невисокими вже скелями виступають залишки Дніпрових порогів. Моторошно робиться, коли подумати, що тут діялося, коли і большевики і німці висаджували в повітря ту колосальну споруду, щоб потім її відбудовувати.

Назви вулиць, як і в Одесі, старі, незмінені, а проїжджаючи біля величезної статуї Леніна, наша місцева провідниця зауважує: „Ми не збираємося скидати ці пам'ятники. Це частина нашої історії, а історії нищити не треба". Хотілося (так незлобно) поспитати: „А що сталося зі всіма пам'ятниками Сталінові і куди вони ділися?"

Заповідник на острові Хортиця з його крислатим безлистим „Запорізьким дубом", якому нараховують майже 700 років, Музей історії Запоріжжя, висока гора-курган навпроти — все те знов дихнуло історією нашої давнини. Пополуднева імпреза козацьких танків-герців і акробатичних понисів на конях, що мчали вихром вздовж майдану, мала дотепно-побутовий характер і впровадила нас та іноземних туристів у погідний настрій. „Козаки" (що говорили між собою плинною російською мовою) приймали нас після свого виступу „кулешею" і горілкою, один з них (гарний хлопець зі Львова) співав і грав на бандурі, а козачки-молодиці продавали сувеніри.

Ввечорі ми перепливали одну з найбільших шлюз по Дніпрі. Їх було декілька і ці переправи шлюзами кожного разу нас хвилювали, збираючи всіх пасажирів на „носі" верхньої палуби: корабель запливає у вузький глибокий „кеньйон" з бетонових блоків, замикається кругла височенна брама і тоді рівень води разом з кораблем швидко піднімається на кількадесят метрів аж до верхньої лінії „кеньйону", щоб тоді гладко переплисти на вищий рівень ріки. До речі, такі переправи уможливили суцільний водний шлях по Дніпрі як для вантажних, так і пасажирських кораблів, хоч побудова самих гідровузлів, з яких Запорізька Дніпрогес — найбільша, коштувала затопленням гектарів чорнозему та різних історичних пам'яток з Дніпровими порогами включно.

(Продовження буде)

Фундація ім.Богдана Демчука діє

Ню Йорк (Р. Голіят) — „Свобода" з 19-го липня 1991 року, у статті „Св. п. Богдан С. Демчук", повідомляла, що Б.Демчук прибув до Києва на запрошення Київського Інституту, з метою дати 35 викладів про американський менаджмент. Він працював на протязі років у фірмі „Пепсіко", як віцепрезидент цієї компанії, яка має своє представництво в Києві. На жаль, свого пляну не судилося йому виконати, бо, побачивши „окрадену Україну", він там помер на удар серця.

Родина св. п. Богдана Степана Демчука: дружина Анна, син Любомир і дочка Зірка, 1-го липня 1994 року, заінкорпорували в стейті Ню Йорк Фундацію ім. Богдана Степана Демчука, яка одночасно діє при Київському Політехнічному Інституті. Фундацію очолюють Іван Курас, віцепрем'єр Уряду, й Валентин Зґурський, голова Кредитового Банку України.

За старанням Фундації Демчука, видавництва МкҐро-Гилл і МекМіллен подарували Україні сотні тисяч підручників для шкільної молоді, почавши від садочку аж до 8-ої кляси. Голова фундації Л. Демчук, син св. п. Богдана, уважає, що вартість подарованих підручників на американському книжковому ринку коштувала б у розпродажі коло 25 мільйонів долярів.

Маючи домовлення з названими компаніями, Любомир Демчук відвідав у травні ц.р. Київ, і після домовлення спільно з Кабінетом Міністрів і Міністерством Освіти України та Київським Політехнічним Інститутом він узгіднив етапи передачі цієї літератури в Україну. Перша партія підручників — приблизно 10,000 книжок літаком перевезла в серпні ц.р. фірма МкҐро-Гилл і Фундація Демчука. Друга посилка (290,000 підручників) надійде у жовтні, а решта 700,000 надійде дещо пізніше.

Підручники використовано у семінарі, зорганізованому Л. Демчуком, в якому взяли участь професори — викладачі англійської мови престижевих університетів — Гарвард, Колюмбія і Єйл, та кілька вчителів американських середніх шкіл (усіх 12 викладачів). Цей семінар проходив від 21-го до 26-го серпня ц.р. у Київському Політехнічному Інституті, і в ньому поруч американських гостей взяли участь учителі англійської мови з кожної области України. Усіх учасників семінара було коло 300 осіб.

Подорож до Києва для американських професорів і учителів оплатили ЮНЕСКО і Фундація Демчука, а їх перебування в столиці України фінансували КПІ і названа Фундація.

Часопис „Вечірній Київ" з 27-го серпня ц.р., у статті „Мільйон, мільйон, мільйон... підручників", подав докладне звідомлення про перебіг семінара викладачів англійської мови в КПІ.

У своєму виступі амбасадор ЗСА Вілліям Ґрін Міллер, який відвідав цей семінар 26-го серпня, передав привіт від Президента ЗСА Билла Клінтона і переказав слова Президента, який назвав цей проєкт „Надзвичайно культурним проєктом для молодої української держави, який має всецілу піддержку Білого Дому". Амбасадор В. Ґрін Міллер підкреслив, що особливо приємно, коли кращі представники української діяспори так гідно репрезентують Америку на своїй історичній батьківщині. ЗСА завжди приділяли велику увагу розвиткові всіляких гуманітарних програм для країн, котрі цього потребують. Сьогодні така допомога конче потрібна Україні, — сказав В. Ґрін Міллер.

Українська учителька Леся Кальба від імени всіх викладачів та вчителів України щиро подякувала присутнім американським друзям. Наповнена враженнями, вона присвятила власні вірші родині Демчуків.

Закриваючи семінар, М. Зґуровський висловив надію, що плідні контакти, творчі зустрічі, врешті-решт, дружба між українськими та американськими викладачами обов'язково матимуть чудові наслідки як у професійній, так і у загальнолюдській сфері. Він висловив щиру подяку амбасадорові Ґрінові Міллерові, який, попри усі свої зайняття, знайшов час відвідати семінар, а також присутній родині Демчуків — за її плідну діяльність на користь України.

Голова Фундації Л. Демчук подякував усім за участь у семінарі, заявляючи, що „ми будемо ще дуже багато працювати, щоб продовжити чудову місію, розпочату у ці серпневі дні під гостинним дахом КПІ.

Любомир і Зірка Демчуки є членами 19-го Відділу УНС ім. Дмитра Галичуна. Члени цього Відділу Українського Народного Союзу бажають своїм членам — родині Демчуків — кріпкого здоров'я у несенні допомоги Україні, про яку подбав їх покійний батько св. п. Богдан Демчук.

В наступній програмі Фундації є дати семінар англійської мови для працівників Міністерства Закордонних Справ України.

У ПОНЕДІЛОК, 17-ГО ЖОВТНЯ представниця ЗСА до Організації Об'єднаних Націй Меделін Олбрайт гостро скитикувала виступ російського міністра закордонних справ Андрея Козирєва перед Радою безпеки ООН. Козирєв намагався переконати членів Ради безпеки, що конче треба звільнити Ірак від санкцій накладених Радою безпеки під час воєнних дій у Перській затоці. Це вперше від довшого часу на форумі Ради безпеки ООН ЗСА і Росія були у відкритому конфлікті.

Українська католицька парафія св. Андрія Первозванного у Спрінґ Гілл, Фла.

Недавно зорганізована парафія поставила собі за мету якнайскорше збудувати свою церкву. Два і півакра землі вже закуплено, тепер приступаємо до будови будинку, де можна помолитись і рівнож мати приміщення на розваги.

Під проводом нашого пароха о. митрата Матвія Берка громада розвивається дуже гарно. Тепер Святу Літургію відправляється кожної неділі о годині 10-ій вранці в залі Forest Oaks Civic Ass'n, 8101 Forest Oaks Blvd., Spring Hill, Fla.

За інформаціями можна звертатись до о. митрата Матвія Берка на число (813) 577-0385. Адреса церковного Комітету: Slavko Filipczak, 5006 Plomoza St., Spring Hill, Fla. 34607, tel. (904) 597-1767.

Т. Комар

Б. Олійник доповідав в Ню Йорку

Заходами Українського Народного Дому в Ню Йорку у вівторок, 27-го вересня ц. р., виступив там з доповіддю відомий письменник, поет і прозаїк, а тепер голова Комісії зовнішніх зв'язків Верховної Ради України, який приїхав у товаристві делеґації міністра зовнішніх справ Геннадія Удовенка і шефа адміністрації Леоніда Кучми, Дмитра Табачника. Добре, що організатори запросили Б. Олійника з доповіддю, бо тим дали можливість доповідачеві запізнитись з діяспорою, а учасники з Б. Олійником, який ще залишився переконаним комуністом.

Слід завважити, що Б. Олійник належить до талановитих письменників. До речі, у той час, коли українська мова була призначена до спілкування тільки в кухні, а перед українськими письменниками стояла серйозна загроза, що не буде потреби писати книжок українською мовою, бо не буде читачів, Б. Олійник був одним з небагатьох, який ставав на захист української мови. Ні більше, ні менше ім'я Б. Олійника в той час було прапорним. На жаль з приходом М. Ґорбачова до влади його шляхи дещо обернулись і для багатьох стали незрозумілими, Б. Олійник став проімперським. Багатьох дуже вражає, що він по сьогодні залишився переконаним комуністом.

Вечір відкрив, привітав гостя і присутніх та керував програмою голова Українського Народного Рому Андрій Ластовецький, а Євген Стахів представив Б. Олійника.

Доповідач без особливої експресії розказав про сучасну ситуацію в Україні. В основному він зупинився на економічній ситуації в Україні, яку не так просто розв'язати. Енерґоносії стали причиною майже всіх лих, які сьогодні в Україні існують. Це є дуже складне питання до розв'язання, до речі, воно не з'явилось виключно з незалежністю України. Це явище триває довгі роки. Слід мати на увазі, що деякі підприємства, у силу існуючих обставин, перестали існувати. Як відомо, збройна індустрія, яка до того часу була потужною і в якій працювало багато людей, сьогодні стали майже непотрібною. При цьому ще треба врахувати велике число людей у пенсійному віці, вони і багато безробітних прямо сидять на державному бюджеті. Всі ці питання не є легко подолати, хоч Президент й Уряд роблять все можливе, щоби цю ситуацію поправити. До цього треба додати, що Україна має „гарячі точки", серед яких в першу чергу слід назвати Крим, які абсорбують багато часу енерґії і праці. Дехто думав, що, махнувши прапорцем, всі справи будуть наладнані. На жаль, ті що махали прапорцями в Криму не допомогли, а пошкодили. Також не треба забувати, що над нами дальше висить дух Чорнобиля. Щоб прийти до нового трибу життя, треба часу й наполегливої праці.

Новообраний Президент Леонід Кучма і Верховна Рада України роблять всі можливі заходи, щоб цей стан поправити та забезпечити непорушність кордонів і тримати незалежність, суверенність і соборність української держави. Україна бажає мирно жити з всіми своїми сусідами, бо це єдина запорука спокою на сході Европи. Ні Президент Л. Кучма, ні Верховна Рада України не збираються іти на переговори з росіянами, як молодший, чи якийсь інший підлеглий брат, але як рівний з рівним. Таке є становище і від нього не відступлять. Україна й надалі не вибирається входити до СНД, але залишається асоційованим членом.

Відтак доповідачеві присутні поставили цілу низку більш, чи менше вдалих, запитань. На жаль Б. Олійник мав труднощі з поданням точних і ясних відповідей.Все ж таки вечір був приємний. Доповідач мав нагоду запізнатись з думками діяспори і навпаки. Ми побачили, що за суверенність, незалежність і непорушність кордонів української держави борються також сучасні українські комуністи.

М. Галів

ПРОПУЩЕННЯ

У важливій інформації про новий імміґраційний закон треба справити друкарські помилки. Має бути:,„Особи, яким можна доказати ґеноцид, або кримінальний злочин або членство в тоталітарній організації, не можуть бути прийняті на іміґраційну квоту. Оплата, яка тепер обов'язує, не є потрібна для тих, що мають нижче 17 років життя. Ті громадяни інших країн, що таки старатимуться про іміґраційну візу в американських консулятах своїх держав, не можуть цього робити 90 днів після виїзду із ЗСА. — Ред.

Відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1)

бліка виповнять цю залю вщерть і тим підтримають своїх музик.

Українська громада Ню Йорку та околиці може отримати квитки в канцеляріях УККА, УАКР, в крамницях „Арка" і „Сурма", а в Нюарку в крамниці „Днпро", в ціні від 45 до 15 дол.

В глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що дня 3-го жовтня 1994 р. з Волі Всевишнього відійшов у ВІЧНІСТЬ після довгої недуги наш найдорожчий СИН, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.
РОМАН ВАСИЛИНА

народжений 16-го травня 1959 р.

ПАНАХИДА була відправлена 6-го жовтня 1994 р. — Sunland Memorial Park and Mortuary — Sun City, Az.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ були у п'ятницю 7-го жовтня 1994 р. о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці — Phoenix, Az. Тлінні останки спочивають у Sun City Az.

Залишені в смутку:
родичі — ЄВГЕН І ПАРАСКЕВІЯ
сестра — МАРТА
брати — АНДРІЙ І ТАРАС
сестрінка — НАТАЛКА
ближча і дальша родина в Америці, Канаді та на Україні.

Замість квітів родина просить складати пожертви для Дітей жертв Чорнобиля через Союз Українок Америки

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ
ділиться сумною вісткою з українською громадою, що 12-го жовтня 1994 р. в Торонто, Канада відійшов у Вічність довголітній член Президії Секретаріяту та заступник голови Контрольної Комісії СКУ

бл. п.
д-р
МИКОЛА КУШПЕТА

лицар Святого Григорія, колишній президент Централі Українців Католиків Канади, колишній голова Крайової Управи Спілки Української Молоді Канади, колишній голова Комітету Українців Канади, Відділ Торонто, член дирекції Українсько-Канадського Дослідчо-Документаційного Центру, член Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Канаді та провідний член багатьох других суспільно-громадських та церковних товариств.

Залишив у глибокому смутку
дружину — ІВАННУ
дочку — ГАЛИНУ БУБУ з чоловіком МИХАЙЛОМ і доньми МЕЛАНІЄЮ та ТЕТЯНОЮ
дочку — ЗЕНЮ
брата — ОМЕЛЯНА з родиною в ГОЛЛЯНДІЇ
та ближчу і дальшу родину.

ПОХОРОН відбувся 15-го жовтня 1994 р. з церкви св. о. Миколая на цвинтар св. Володимира у Оквіл, Онтаріо.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

З жалем ділимося сумною вісткою, що дня 18-го жовтня 1994 р. відійшла у Вічність на 89-му році життя

бл. п.
НАТАЛІЯ ОСІНСЬКА - ЧАПЛЕНКО
(з роду СТЕФАНІВ)

ПАРАСТАС буде відправлений у похоронному заведенні Runyon Mortuary, 568 Middlesex Ave., Metuchen, New Jersey, у четвер 20-го жовтня 1994 р. о год. 7:30 веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у п'ятницю 21-го жовтня 1994 р. о год. 10-ій рано у церкві Св. Володимира Великого, Route 520, Marlboro, New Jersey, опісля на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені в смутку:
дочки — ТАІССА МЕЛЕШКО з чоловіком МАТВІЄМ
— АННА КРАВЧУК з чоловіком БЕРНАРДОМ
— МАРІЯ ПОЛЯНСЬКА з чоловіком БОГДАНОМ
пасерб — ЮРІЙ ЧАПЛЕНКО з дружиною ТАМАРОЮ
внуки — ВІКТОР ДЕЦИК з дружиною БЕТСІ
— ЮЛІЯН ДЕЦИК
— РОМАН ДЕЦИК
— УЛЯНА ДЕЦИК з чоловіком РОБЕРТОМ
— ЛІДІЯ ДЕЦИК
— МИРОН Б. КРАВЧУК
— ОДАРКА СТОКЕРТ з чоловіком ТОМАСОМ
— БОГДАН А. ПОЛЯНСЬКИЙ
— ПЕТРО ПОЛЯНСЬКИЙ
правнучки — МАРІЙКА ДЕЦИК І ТАІССА ДЕЦИК

Замість квітів просимо складати датки на Стипендійну Акцію СУА UNWLA Scholarship Fund PO Box 172 Holmdel, NJ 07733

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Повідомляємо, що з днем **15-го вересня ц.р.** обов'язують такі **нові відсотки** за пенсійні конта:

ANNUITIES, чи IPA:

6¼ у випадку **одноразової вплати**
6% у випадку **гнучких вплат.**

Повищі відсотки є ґарантовані на один рік. Оподаткування відсотків є відрочене.

Для отримання дальших інформацій телефонуйте на число:

у Н.Дж. 1(201) 451-2200;
в Огайо 1(216) 888-4919;
у Па. 1(215) 887-8823, або на безплатне число: 1(800) 253-9862.

Або виповніть купон і перешліть до УНС на адресу:

UNA, 30 MONTGOMERY ST., JERSEY CITY, N.J.07303

Головна Канцелярія УНСоюзу

До Головної Канцелярії УНСоюзу:

Прошу дати мені вияснення про пенсійні конта
— ANNUITIES —

Ім'я і прізвище (латинкою) ....
Адреса ....
Телефон ....
Найкраще кликати мене в такій порі ....
Зацікавлений/а в ....

Відзначення третьої річниці незалежности України в Монтреалі

Заходами Конгресу Українців Канади, Відділу в Монтреалі, урочисто й велично відзначено історичний день проголошення незалежности України в його третю річницю. Святкування відбулися в четвер, 25-го серпня ц. р. з залі Дому Української Молоді у формі бенкету, з добірною мистецькою програмою.

Свято відкрив трьома мовами адвокат Євген Чолій, голова місцевого Відділу КУК. Він привітав почесних гостей і численно зібрану громаду, вказав на непроминальне значення Акту Незалежности та висловив подяку Всевишньому Богові за те, що дав українському народові свободу жити вільно на своїй прадідній землі. Дальше ведення програми святочного бенкету він передав інж. Орестові Гуменному та його дружині Дарці Томащук, яка відчитала Акт Верховної Ради з 24-го серпня 1991 року про проголошення незалежности України. Ведучі програмою, знаючи добре всі три мови, належно вив'язалися зі свого завдання.

Бенкет започатковано молитвою о. протоієрея Петра Бойка, колишнього диктора Всеукраїнського радіо, яку він провів у Києві під час спільного Молебеня, після прийняття Верховною Радою Акту Незалежности України. Привітання з нагоди третьої річниці незалежности України виголосили Джан Цяця, міністер міжнародних справ, іміграції і культурних спільнот провінції Квебеку, д-р Іван Білас, генерал-майор Української Національної Ґвардії, депутат Верховної Ради України, і Ніколь Тібодо, кандидат на посла до національного парляменту Квебеку від Ліберальної партії з округи Розмон. Промовці вказали на важкий шлях, що його пережили українці в довголітній боротьбі за здобуття державної незалежности, висловили признання для українців Канади за їхній вклад і допомогу в закріпленні української держави та побажали успіхів і добробуту у дальшому її розвиткові, в лоні европейської родини народів.

Головну святочну доповідь виголосив дост. Віктор Батюк, надзвичайний і повноважний амбасадор України в Канаді, член спілки письменників України. Свою доповідь почав коротким вступом французькою мовою: „Проголошення Акту незалежности України — це світла подія, яка започатковує новий етап історії України. Давно очікувана наша мрія стала дійсністю. Сьогодні треба згадати всіх тих, що на шляху здійснення цієї мрії боролися довгі роки і віддали своє життя. Три роки — не довгий проміжок часу, щоб збудувати державу. Робиться все, що в наших силах і як вміємо. Те, що зараз відбувається в Україні — це важкий і довгий процес, але його треба витримати і перебороти. Під цю пору є складна економічна ситуація, а в Україні вона значно трудніша. Виринає потреба тіснішої співпраці зі СНД, зокрема з найближчими сусідами — Білорусією і Росією. Але ці всесторонні зв'язки не повинні бути загрозою втрати нашої незалежности. Були деякі непорозуміння з питанням ядерного розброєння. Західній світ побоювався, що Україна хоче зберігати ядерну зброю. Після підписання тристоронньої угоди наставлення Заходу відносно України змінилось, чого доказом є рішення „великої сімки" дати допомогу Україні у висоті трьох більйонів долярів для перебудови її економії. На пропозицію канадської делеґації, члени „великої сімки" відбудуть ще цього року спеціяльну конференцію в Канаді, темою якої буде питання особливого партнерства з Україною. Побоювання, що більшість прокомуністичних членів Верховної Ради і наставлення президента Леоніда Кучми не сприятимуть збереженні державної незалежности є безпідставні. Пріоритети державної політики й декрети теперішнього президента, є провісником світлого майбутнього України. Це стимулом для діяспори допомагати в тому доброму ділі".

У мистецькій частині виступили з великою ґрацією балерина Меланія Павлів, яка виконала сольо-танок „Моя зустріч з Україною". У цьому танку вона відтворила почування і ставлення української молоді з Канади до України, напередодні її національного відродження. Цей оригінальний танок вона створила після повернення з Києва, де перебувала два роки на стажуванні в Театрі Опери й Балету. Вірш і хореографія — це її композиція до музики Миколи Лисенка „Українська Сюїта". Запис музики взято із платівки української струнної оркестри під орудою проф. Івана Коваліва з Торонто. Виступ балерини залишив глибоке враження на всіх присутніх.

Це враження ще сильніше закріпилось після мистецької композиції „Думи про трьох вітрів" Павло Тичини, із стилізованим до тексту танком. Виконавці композиції: мистецьке читання — о. протоієрей Петро Бойко; члени танцювального ансамблю Уляна Гарасимович і Роксоляна Бобик; хореографія — Меланія Павлів; одяги — Дарія Савка; добір музики — Євген Костюк; постановка цілости — Орест Павлів. Символіка трьох вітрів: перший Лукавий Сніговій-Морозище — це чужа, ворожа українській державності сила нашого північного сусіда; другий Безжурний Буревій — це бездійний і політично-байдужий прошарок суспільства, який дбає лише про те, щоб „пити-гуляти" і самих себе звеселяти; а третій Ласкавий Легіт-Теплокрил — це національно свідомі і патріотичні кола української громадськости, якому український народ довіряє і радісно зустрічає з піснями й молитвами. Епічна канва та ідейна концепція твору Тичини не втратила своєї актуальности і дотепер. Цю композицію всі присутні прийняли з небуденним захопленням.

Свято незалежности української держави, в якому взяло платну участь 380 осіб, закінчено подякою адв. Є. Чолія всім виконавцям програми, зокрема Іванові Блищакові за мистецьке виго-товлення декорацій, молитвою, що її провів о. митрат Іван Гаврилюк і відспіванням національного гимну. Репортаж про святкування, зредагований журналісткою Ліною Гаврилів, передано на хвилях етеру Сі-Бі-Сі в Україну, а Теле-Україна, під дирекцією Тараса Гукала, висвітлила на екрані в трьох сеансах всю програму святкування.

Я. Пришляк

Святкування 100-річчя народження О. Довженка в Україні

В Україні відзначено день надрожения Олександра Довженка. Народився він у 1894 році в містечку Сосниця на Чернігівщині. В неділю, 11-го вересня, з усіх кінців України, і з інших країн, прибули до Сосниці тисячі людей, щоб вшанувати пам'ять кінорежисера і письменника О. Довженка. Відвідавши Літературно-Меморіяльний Музей О.Довженка, поклавши квіти до підніжжя пам'ятника, перейшли на віче, яке відбулося на центральній площі. Присутній голова Верховної Ради України Олександер Мороз порівняв Довженка із Тарасом Шевченком, а голова адміністрації Президента України Дмитро Табачник прочитав указ Президента Леоніда Кучми, в якому проголошено державну премію ім. Довженка і створення заходів щодо дальшого розвитку українського кіно в Національному Центрі ім. О. Довженка. Перший заступник міністра закордонних справ України, голова Національної комісії у справах ЮНЕСКО Микола Макаревич відмітив, що фільм „Земля" був названий фахівцями у числі 20-ох кращих стрічок усіх часів і народів, і що з ініціятиви ЮНЕСКО сторіччя від дня народження О. Довженка відбуваються у всьому світі. Після віча відбулося велике мистецьке свято.

В Києві, в цей самий день, в будинку кіно, відбувся вечір присвячений українському режисерові, письменникові, публіцистові. Тут виступили зі словом кінознавець В'ячеслав Кудін, голова Товариства „Україна" і поет Іван Драч, критик з Москви Віра Іванюк і представники різних країн. Україна дала людству титанічні фігури. У XIX сторіччі — це Тарас Шевченко, а в XX сторіччі — це Олександер Архипенко і Олександер Довженко. Силою свого таланту Довженко у своїх кінотворах „Звнигора", „Арсенал", „Щорс", „Земля" порушив загальні для людства проблеми. Своїм фільмом „Земля" він збагатив світову культури, мистецтво і розширив та уяскравив кінематографічну мову. Головним для майстра була естетика краси, поєднання з правдою, з сучасністю. У Довженка не було жодної картини, жодного оповідання, жодної сторінки, які були б відірвані від того, що хвилювало людей. Проспівав він і зачаровану Десну своєю поемою про ріку, про море і глибокі філософські роздуми, які актуальні сьогодні.

Документальна виставка „Талант і серце — Україні" відкрилася у Київському центрі „Український Дім". Експонатами виставки стали архівні документи, фотоматеріяли, кадри конострічок та відгуки на фільми, рукописні сторінки, літературні і малярські твори, епістолярна спадщина Довженка, література та висловлювання відомих мистців світу про видатного кінорежисера.

З ініціятиви Українського Інституту Модерного Мистецтва в Америці створився Комітет для відзначення сторіччя народження Олександра Довженка. Комітет заплянував серію вечорів, присвячених творчості О. Довженка. Головним доповідачем буде відомий поет-лірик України Микола Вінграновський. Буде і висвітлений фільм „Довженко — Щоденник", режисером якого є М. Вінграновський. Програма у ЗСА слідуюча: 29-го жовтня — Ню Йорк, 30-го жовтня — Філядельфія, 5-го листопада — Вашінгтон, 13-го листопада — Купер Сіті, Фльорида, 19-го листопада — Чикаґо.

Марта Фаріон-Вислоцька

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 484-го Відділу УНСоюзу у Ютиці, Н.Й. З днем 1-го листопада 1994 року обов'язки секретаря 484-го Відділу перебрав новий секретар ПЕТРО ХОЛЯВКА. Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Petro Cholawka
709 James Street
Utica, N.Y. 13501
Tel.: (315) 725-3584

Трентон відсвяткував відновлення української державности

Українська громада Трентону, Н.Дж., та околиці відсвяткувала третю річницю відновлення незалежности України концертом 24-го вересня у залі української православної церкви св. Юрія Переможця в Ярдвілі. В кінці серпня по всіх українських церквах були відправлені Богослужби у намірені українського народу, а організації вислали своїх прапороносців із організаційними та українськими й американськими державними прапорами. Сам концерт почався о 6-ій год. вечора.

Програму відкрив Степан Шилкевич співом американського гимну, а голова Громадського комітету Наталка Посіва привітала присутніх та коротким словом пригадала значення свята. „Це третя річниця відколи український нарід може вирішувати свою долю і недолю. Ми еміґранти по другій світовій війні, як політична еміґрація, старалися і стараємося, молилися і молимося щоб наша батьківщина була вільна, бо за словами Тараса Шевченка, „...у своїй хаті, своя правда і сила і воля".

Святочне слово виголосив професор Ратґерського та Київського університетів Тарас Гунчак. У свої доповіді проф. Гунчак праналізував що було зроблено 1991 року, який вплив має це на будуче, які помилки минулого Уряду, психічне наставлення більшости українського народу на непотрібні намагання впливати на події в Україні деяких угрупувань в діяспорі.

Мистецьку програму відкрив танцювальний ансамбль „Сизокрилі" своїм традиційним „Привітом" хореографії Роми Прийми-Богачевської. „Сизокрилі" — ансамбль, який складається з молоді середніх шкіл, коледжів і університетів, а також молодих професіоналів. А об'єднує цю молодь любов до нашої української музики та танку. Ансамбль не тільки виступає перед українською громадою, а й репрезентує українське мистецтво перед американською публікою і завжди користається успіхом. Тут велика заслуга Р. Прийми-Богачевської, хореографа і мистецького керівника „Сизокрилих", яка на високому професійному рівні підготовила й прищепила любов до нашого танку декільком поколінням нашої молоді. Також треба підкреслити високу професійну майстерність танцюристів, які здобули її не одним днем інтенсивних та виснажливих проб. Публіка насолоджувалася такими танками: „Галичаночка", „Лемківський", „Буковинський", „Хуатиночка", „Гопак", хореографія Р. Прийми-Богачевської та „Повзунець", хореографія П. Вірського.

Анатолій Панчішний, соліст Львівської філгармонії, при музичному супроводі соліста Харківської філгармонії Андрія Ягнича виконали в'язанку народних та жартівливих пісень. Їхні виступи сприймалися бурхливими оплесками.

Під час святочної програми була велика несподіванка, а саме виступ молодого, талановитого киянина Олексія Гринюка, 17-літнього пяніста-лавреата міжнародних конкурсів в Чехії, Росії та Німеччині, студента Київської державної консерваторії ім. Чайковського.

Присутні сприймали виступи усіх виконавців з великим захопленням. На залі було чимало молоді, бо у танцювальному ансамблі також є трентонська молодь. Святкування закрито відспіванням українського національного гимну „Ще не вмерла Україна". Голова Громадського комітету Н. Посіва подякувала всім за участь, а виконавцям вручила китички квітів.

Громадський комітет, що займається відсвяткуваннями національних свят складається із представників активних організацій Трентону, а це Андрій Галайдіда, Микола Дерека, Іван Гафткович, Михайло Мартиненко, Наталя Посіва та Григорій Посіва.

Іван Гафткович

✻ ПРАЦЯ ✻

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

Молоде подружжя з медичною освітою шукають праці (разом або поодиноко) опіка старшими чи хворими особами. Прошу телефонувати 7—9 вечером (212) 533-0919 або вдень (201) 288-5975

✻НА ПРОДАЖ✻

НА ПРОДАЖ

одноповерхова хата (Стерлінг, Н.Дж.) ½ акра землі, ліс Чарівна безпечна околиця. Всі вигоди: крамниці, поїзд, і.т.д.

$169.000

1-(908)647-3492

ПРОДАЄТЬСЯ — КВАРТИРА—

на „Українському Селі" в Сомерсет, Ню Джерзі (відповідна пенсіонерам) на нижньому поверсі з одною спальнею.

Тел.: (908) 879-7485